

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמַּד

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת ע"י חַמַּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּשַׁלַּח - שִׁירָה מֵהוֹתָה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
שולמית ומרדכי דויטש וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי

"וַיִּתְּצֵאן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֵיהֶן בְּתַפִּים וּבַמַּחֲלֹת" (שמות טו, כ)

נמצאנו למדים מדברי הרמב"ם שהתוף הוא אחד מ"כלי העבודה" של הנביא, דרכו מגיע הוא לשמחה הנדרשת להשראת ולהשגת רוח הקודש.

לפי זה מובן, שהעובדה שלמרים היה תוף במדבר לא הייתה תמוהה לרש"י, שכן היא הייתה נביאה, ובשל כך תמיד היא הייתה צריכה, שיהיה התוף תחת ידה. אך לגבי שאר הנשים שלא היו נביאות, ודאי יש להבין מנין השיגו תוף במדבר, ועליהן בָּאָר רַש"י שְׁמַחַמַת אמונתן בה' הביאו תופים ממצרים.

ולכאורה נראה, כי רק הנשים האמינו בנס, שהרי הגברים לא לקחו איתם תופים.

זאת ועוד, על הפסוק בשיר השירים (ד,ח): "תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמָנָה" אומר המדרש: עתידין ישראל לומר שירה לעתיד לבוא, שנאמר "שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה (תהלים צח, א)".

ובאיזו זכות אומרים ישראל שירה, בזכות אברהם, שהאמין בהקב"ה, שנאמר "וְהָאֱמֵן בְּה' וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה (בראשית טו, ו)". היא האמונה שישראל נוחלין בה, ועליו הכתוב אומר הנביא: (חבקוק ב,ד) "וְצִדִיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יִחְיֶה", הוּי "תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמָנָה".

מהיכן השיגו אותן נשים תופים באמצע שממת המדבר?

מבאר רש"י: מובטחות היו צדקניות, שבדור שהקדוש ברוך הוא עושה להם נסים, והוציאו תופים ממצרים.

אמיתונו הקדושות האמינו כבר בארץ מצרים, שהקב"ה לא יעזוב את עמו במדבר, ובוודאי יעשה עִמָּנוּ נֶס, כיוון שכך דאגו הן מבעוד מועד להוציא תופים ממצרים.

שאל הרב מאיר צבי ברגמן: מדוע המתין רש"י עד סוף הפסוק, ולא בָּאָר זאת כבר בתחילת הפסוק, כשנאמר על מרים "וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת הַתֵּף בְּיָדָהּ" (שמות טו, כ)?

מבאר הרב: בהלכות יסודי התורה (פ"ז) מונה הרמב"ם כמה הבדלים בין נבואת משה לנבואת שאר הנביאים: אחד מן ההבדלים הוא (שם הלכה ד): "שכל הנביאים אינם מתנבאים בכל עת שירצו, אלא מכוונים דעתם ויושבים שמחים וטובי לב ומתבודדים, שאין הנבואה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא מתוך שמחה, לפיכך בני הנביאים- לפניהם נבל ותוף וחליל וכינור, והם מבקשים הנבואה".

משה רבינו לא היה צריך הכנות מיוחדות כדי שתשרה עליו רוח ה', אלא בכל עת שחפץ הייתה לובשתו רוח הקדוש ושורה עליו הנבואה.

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תהצה בתי בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל-
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פתימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זרה
דוד בן מה
עינת בת רחל ברכה

ברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

31/01/2015		י"א שבט תשע"ה	
פרשת בשלח			
הפטרה: "ותשר דבורה"- שופטים ה			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:23	17:48	16:36	
18:19	17:45	16:53	ת"א
18:19	17:45	16:53	חמפה
18:23	17:48	16:56	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – היתר ואסור- חלק ו'

על מה יש להקפיד בשתיית משקאות ומהן הבעיות העלולות להיווצר מכך?

? שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! תשובה:

ברנדי העשוי מאלכוהול של גויים אסור, כיוון שהיה יין בתחילתו. **מקורות:** הגרי"ח בבן איש חי (ש"ב בלק ס"ה).

אם היין המעורב בשיכר הוא פחות מ-14% אזי מותר המשקה בשתייה. **מקורות:** ראה שו"ע (יו"ד סימן קלד ס"ה). ובפרט בינות שלנו שהם רפויים דקיל טפי וכמ"ש הרב שולחן גבוה (שם אות יט) דבין קלוש אפילו פחות מששה חלקים בטל, ודברו הפוסקים דווקא ביין חזק.

משקה ה'קוקה קולה' בארץ ישראל ובכמה מדינות בחוץ לארץ בימינו יש הכשר. אולם אין ללמוד שכל משקה ה'קוקה קולה' בעולם הינו כשר ללא חשש. **הערה:** שכן נודע, שנתגלה באחת ממדינות מרכז אמריקה שאת צבעי המאכל למשקה מפיקים מזגי ענבים שמקורם מייצור יין גויים אסור. בעניין תהליך עשיית משקה הקוקה קולה, ראה באריכות מאמרו של הרב עמרם אדרעי בקובץ בית הלל (אלול תשס"א עמוד טו).

ואף במדינות שיש הכשר למשקה זה, מכל מקום יש להקפיד בפסח לשתות רק בהכשר מיוחד לפסח.

שמן זית של גויים מותר באכילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיד ס"ז). והעלה בספר חזון עובדיה- תרומות ומעשרות (עמוד פז) לעניין מפעל בית הבד לשמן זית שהוא של גוי, ועובדים בו פועלים יהודים בסחיטת שמן מהזיתים, השמן פטור מתרומות ומעשרות, שכיוון שהמפעל הוא של גוי נחשב כמירוח של גוי. אלא שצריך ליזהר שלא יהיה בו תערובת איסור.

שמן (בין שמן זית ובין שמנים אחרים) שטיגנו בו בשר נבילות וטרופות, ואחר כך טיגנו בשמן צ'יפס או פלאפל וכיוצא של היתר, נאסר המאכל. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ד (חיו"ד סימן ח) ואף דמין השו"ע בשו"ע (יו"ד סימן קד ס"ד) פסק דשמן של גוי אע"פ שהם מבושלים מותרים מפני שהבשר פוגם את השמן ומסריחו, מכל מקום בשמנים שלנו, שהם מזוקקים, ואפילו בשמן זית אין הבשר פוגמו. ודחה דברי המקילין. ע"ש. וכן שמן שזיקקו אותו במערכת זיקוק שזקקו בו שומן איסור, אסור באכילה.

מדוע באות צרות?

מסופר שהגאון בעל 'התוספות יום טוב', רבי יום טוב ליפמן זצ"ל, עשה "שאלת חלום" בזמן הגזרות הקשות לפני כשלוש מאות וחמישים שנה וביקש להבין, מדוע בורא העולם מעביר את עם ישראל בגזרות איומות הללו, ונענה מן השמים, שכל הצרות באות בגלל עון הדיבור בבית הכנסת בשעת התפילה.

ולכן תיקן לעשות "מי שברך" מיוחד בעבור אותם, ששומרים על פיהם בשעת התפילה, ולא מדברים ובירכם שינצלו מכל צרה ומכל נגע ומחלה ויזכו לראות בנים ובני בנים גדולים בתורה וביראת שמים טהורה, בזכות ששומרים על "קדושת בית הכנסת!"

מהו גורם החולי

להלן סיפור, שעובד מהספר 'עלינו לשבח', דברים הנכתבים ע"י ר' מיכאל צורן הי"ו המובאים בשם הרה"ג ר' יצחק זילברשטיין שלי"טא על אדם שחלה ל"ע במחלה נדירה, של חורים בעצמותיו. לאחר שדרש ברופאים ומזור לא מצא, פנה בצר לו לגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, לספר על המעיק לו ולבקש לשמוע בעצתו ואף לזכות בקבלת ברכתו.

כשנכנס, גער בו הרב ואמר לו: 'החורים שנהיו בעצמותיך, זה מפני שיש לך חורים גדולים בתפילה ובלימוד, אם תאחה את החורים הרוחניים, יתאחו גם החורים בעצמותיך!'. יצא מיודענו מזועזע עד עמקי נשמתו מבית הרב, שכן ידע כפי שציין הצדיק, שאכן לקוי הוא בדיבורים באמצע הלימוד ובאמצע התפילה, לפיכך קיבל על עצמו שמאותו יום והלאה, לא יפסיק באמצע הלימוד והתפילה- באף דיבור. והנה בתוך זמן קצר התאחו כל עצמותיו ויהי לפלא בעיני כל רואיו.

מיהו 'גדול'?

מסופר על הגאון בעל ה'אמרי אש', שקרא לאחד מתלמידיו בתואר 'גדול', שאלוהו תלמידיו: "מהם מעשיו של תלמיד זה עד שהרבי מחשיבו כ'גדול'?" והשיב רבינו דבריו לא הובנו כהלכה ואין תואר זה אלא לגנות, מאחר שאדם זה מדבר בתפילה, ועליו נאמר ל"ע 'גדול עווננו מנשוא'.

מנזרים

לקבלת העלון חנם ב-email:
email: ש"ב, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

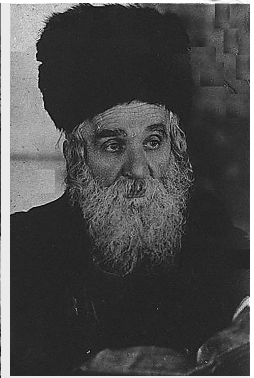
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
תורה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הגאון רבי שלום מרדכי הכהן שבדרון זצ"ל המכונה המהרש"ם- נולד בזלוטשוב ביום כ"ז בניסן ה'תקצ"ה (1835). כבר משחר ילדותו הצטיין בכשרונותיו העילויים ובהתמדה עצומה. בהתמדתו הגדולה ובחשקו העצום להרוות נפשו בדברי תורה, עלה ונתעלה במהירות על במתי התורה והיראה. אוצרות בלומים של דברי תורה נקלטו במוחו, שהיה בבחינת בור סוד, שאינו מאבד טיפה. **מתמיד גדול, וסיפר על עצמו, כי נהג ללמוד שש עשרה שעות ברצפות ולא לישון יותר משלוש וחצי שעות בלילה.**



לאחר נישואיו היה סמוך על שולחן חותנו בבילקאמין מספר שנים, וגם שם נהג בפרישות גדולה וחסידות במקוואות קרים ובגלגול שלג זה לא עברה עליו אף רגע חדא בלי לימוד התורה הקדושה בקדושה ועצים כדי לכלכל את ביתו, אך עיקר עסקו היה בלימוד התורה, והמשיך ללמוד באותה התמדה עצומה כבשנים הקודמות.

כמה פעמים במסירות נפש ועוד סיגופים ועינוים ובכל ובפרישות בלילות כימים, ולאחר מכן חזר לזלוטשוב מכיוון שלא רצה ליהנות מכתרה של תורה ופנה לעסוק במסחר יין, בקר ועצים כדי לכלכל את ביתו, אך עיקר עסקו היה בלימוד התורה, והמשיך ללמוד באותה התמדה עצומה כבשנים הקודמות.

בשנת ה'תרכ"ז (1867) הפסיד את כל רכושו, ונאלץ להזדקק לרבות. כהונתו הראשונה הייתה בעיירה פוטק. שם החל להתפרסם ברבים כאחד הפוסקים המובהקים. בשנת ה'תרל"א (1870) עבר לכהן ביאזלוביץ, ומשם בשנת ה'תרל"ח (1878) שימש כראב"ד בעיר בוטשאטש. כעבור שנתיים נבחר בהצעת הגאון האדיר רבי יצחק שמעלקיס בעל "בית יצחק" לכהן פאר כאב"ד ברז'אן, שם ייסד ישיבה בשם "תושייה". **בעל מידות. ענוותן. גאון בנגלה ובנסתר.** מכל פנות העולם הריצו אליו שאלות חמורות וגדולות. נפטר ב-ט"ו בשבט ה'תרע"א (1911). ציונו בברז'אן שבאוקראינה. חי כ-76 שנים.

אביו: ר' משה. **נשותיו:** מרת יענטא (זיווג ראשון- בתו של הנגיד רבי אברהם יקיר מבילקאמין), מרת גיטל ממנוסטרשיץ (זיווג שני- בת הגה"ק ר' שמשון מרגליות מזלוזיץ ואלמנת הרב שמואל יצחק שור). **מרבותיו:** ר' שלום רוקח מבעלז, ר' יהושע רוקח מבעלז, ר' אברהם צבי מסטרעטין, ר' יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב, ר' מאיר מפרימישלאן, ר' דוד משה פרידמן מטשארטקוב.

בניו: ר' יצחק (אב"ד חאצעמיר בעל מנחת יצחק), ר' צבי הכהן שבדרון. **חתניו:** ר' שמעון (אב"ד ברז'אן), ר' יעקב לאנדא (אב"ד טשאטיקוב), ר' שלום רובינשטיין (אב"ד לאנשי). **מספריו:** **ישו"ת מהרש"ם-** למעלה מ-2300 תשובות (ששה כרכים) **ידעת תורה-** על ש"ע י"ד **גילוי דעת ישו"ת דרכי שלום-** כללי הש"ס והפוסקים **תכלת מרדכי-** תורה ודרשות **משפט שלום-** ש"ע ח"מ.

מחזה לא-שגרתי נראה באולם ביה"ס המקומי בעיירה ברז'אן. קבוצת יהודים התארכה בביה"ס הלא-יהודי, ונתקבלה בחמימות אצל המנהל. הם העניקו לו תחריט של ירושלים לאות הוקרה, והוא נשא דברים בהתרגשות וברך את הנוכחים. מאחורי האירוע מסתתר סיפור מופלא, הקשור בקברו של רבינו. מספר ר' חנוך הכהן שבדרון, מנכדי המהרש"ם: בשנת ה'תש"ן, לאחר פתיחת שערי בריה"מ, התחלתי להתעניין במקום קבורתם של סבי הגדול וזוגתו שנטמנה לידו. התברר שביה"ק נחרב כליל, ולא נותר זכר מהמצבות. עברו שנים. בשנת ה'תש"ס פגשתי את ר' אלימלך שוחט, שעסק באיתור קבריהם וציוניהם של רבותינו. ביקשתי ממנו לעזור באיתור קברו של זקננו, והוא הבטיח לפעול בנידון.

באותו זמן עסק גם ר' אלחנן הלפרין, רבה של קהילת גולדרס-גרין בלונדון, בחיפוש אחרי קברי אבותיו בברז'אן. בראותו את העזובה במקום החליט כצעד ראשון לגדר את בית-העלמין, לבל יחללוהו התושבים המקומיים. על-פי תצלום אוויר שהשיג התברר שחלק מבית-העלמין נהפך למגרש משחקים של בית-ספר סמוך. הרב שוחט החליט לנסות להחזיר את החלק ההוא לתחום בית-העלמין. הוא ידע כי עליו להיערך למערכה משפטית מול העירייה ובית-הספר, שהצלחתה נתונה בספק. הוא בא למקום, לבדוק את השטח על-פי התרשימים שבידו, והשתדל להסתיר את זהותו, כדי שלא למשוך תשומת-לב מיותרת. לפתע הגיח מולו נער מקומי ושאל: "אתה יהודי? אתה מחפש את המשכו של בית-הקברות?".

הרב שוחט נדהם. הנער החל לספר, כי רק לפני כמה שנים סיפחה העירייה את השטח הזה למגרש המשחקים של בית-הספר. "מאז פקדו את ביה"ס צרות רבות", סיפר הנער. "תלמידים רבים חלו במחלות קשות, ואף אירעו שני מקרים של ילדים שפשטו לא קמו בבוקר. האנשים אומרים כי שורה קללה על בית-הספר הזה". הנער הפנה את הרב שוחט אל מנהל בית-הספר, והבטיח לו, כי המנהל יספר לו על כך ביתר פירוט. הרב שוחט עשה כדבריו, ואכן, המנהל קיבל את פניו בחמימות, אישר את הדברים ואף הוסיף בתיאור המקרים המשונים. הוא אמר כי בהנהלת בית-הספר מאמינים שהדבר קשור בעובדה שהחצר שימשה בית-קברות.

המנהל הוסיף, כי פנה כמה וכמה פעמים אל העירייה בבקשה לקבל שטח חלופי בצידו השני של המגרש, אולם זו מסרבת. "אם תתבע את העירייה למשפט, אבוא להעיד לטובתכם", הבטיח. מצויד במידע זה הגיש תביעה משפטית על שימוש באדמת בית-הקברות שלא כחוק. ואכן, גם המנהל התייצב להעיד, ועדותו סייעה לקבלת התביעה. בית-הדין קבע, כי הקרקע תוחזר לבית-הקברות, וכי ביה"ס יקבל קרקע חלופית. הבעיה כעת הייתה לאתר את קבר המהרש"ם במגרש שרובו מכוסה אספלט. אך גם הפעם נוכחנו לראות את יד ההשגחה. בשיחה עם הרב הלפרין מלונדון הזכיר את צוואתו של המהרש"ם, המודפסת בהקדמת ספרו 'תכלת מרדכי', ובה ציין את מקומו המדוייק של קברו, כשנה לפני פטירתו.

הלכנו לעיין בספר ונדהמנו לראות את הדברים המפורשים: "אבן מצבה כפי האבן של זוגתי יענטע ע"ה, והמקום הפנוי שבין קברה ובין הכותל דרומית מזרחית במקצוע הנ"ל נשאר עבורי. ויניחו גם לצד מערב פנוי כשיעור קבר, ולא יקברו שם שום איש זר ולא יעשו שום אוהל. ואל יכתבו על המצבה תארי כבוד...". נרגשים מסרנו את הדברים לרב שוחט, שבינתיים נבר בארכיונים ממשלתיים והצליח להשיג מפות ותצלומים ברורים ומדוייקים, ממראה ביה"ק לפני המלחמה. בתצלומים נראו בבירור שתי מצבות גדולות סמוך לגדר. אולם הבעיה היא שלא נותר זכר מאותה גדר.

לאחר מדידות מדוייקות הצליח הרב שוחט, בחסדי ה', לאתר את מקומו המשוער של הקבר. הוא שכן באותה פינת קרקע, ששימשה בעבר מגרש משחקים! בזהירות החלו בעבודות החפירה, ובמהרה נתגלו יסודותיה של גדר ישנה. מומחים, שסרקו את השטח, איתרו תשתית של שני קברים גדולים לעומת שאר הקברים. התברר כי בצד מערב אין קברים, בדיוק כפי שביקש בצוואתו. עוד דבר שהבנו, שהמהרש"ם בחר להיקבר בפינה צדדית, כדי שבבוא היום תהיה לצאצאיו יכולת להתקרב אל הקבר, שכן בהיותנו כוהנים איננו יכולים להיכנס לבית-העלמין. כשבאנו למקום לפני שלושה שבועות, לרגל מלאות מאה שנה להסתלקות המהרש"ם, הלכנו להודות למנהל ביה"ס על עזרתו. הוא אמר לנו, כי לאחר שהשטח הוחזר לבית-העלמין חדלו התופעות המוזרות, ולהפך, ביה"ס עלה וזכה בכמה וכמה פרסים יוקרתיים.

תְּפִלָּה בְּמִנְיַן בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ

אין בכוחנו להבין, מהו השכר העצום של אדם המקפיד על תפילה במניין ועל אחת כמה וכמה כאשר תפילה זו נעשית במסירות נפש ולעיתים ניתן לגלות כי בזכות אותה מסירות נפש חייו ניצלו כפשוטו. להלן סיפור מופלא המעובד מפי בעל המעשה על אשר אירע לו:

"רציתי לספר לכם על נס ההצלה שלי, הנס שבו הרגשתי וראיתי בחוש, כיצד הקב"ה שומר עליי ומציל אותי מאסון קשה. אני מתגורר באחת הערים בדרום הארץ, ולפרנסתי אני עובד כסופר סת"ם. שעות עבודתי הן בעיקר בשעות הלילה המאוחרות. לאחר השיעור הקבוע של הרב, ותפילת ערבית בבית המדרש השכונתי, אז אני הולך למבנה מסוים הקרוב מאוד לביתי, וכותב שם ס"ת ומזוזות, עד לשעות הקטנות של הלילה".

"השעות הללו הינן מועדפות בשל העובדה, שאין מי שיפריע לך, ולכן ההספק עצום. לפני תקופה מסוימת לאחר השיעור של הרב התעכבתי, ובשל כך איחרתי את מועד תפילת ערבית הקבועה שלי. ולא רציתי להיכנס למניין, שכבר התחילו להתפלל, ובכך להפסיד 'ברכו', 'קריאת שמע' בציבור וכו'. ולכן החלטתי ללכת למקום בו אני כותב, וחשבתי לעצמי, שאלך למניין מאוחר יותר המתקיים בשעה עשר וחצי בלילה".

"השעות חלפו ולפתע אני נזכר שעדיין לא התפללתי את תפילת הערבית. הצצה קלה לעבר השעות ואני מגלה את השעה 'אחת לפנות בוקר!'. שכחתי לגמרי מהתפילה במניין של עשר וחצי בלילה, ומה עושים כעת?! בעיר שלנו אין סיכוי לתפילת ערבית בשעה כזאת, והמקום הקרוב ביותר להתפלל במניין הוא רק בני-ברק".

"רק לסבר את האוזן, מדובר במרחק נסיעה של כשעה ממקום מגוריי ועד לבני-ברק! למען האמת, לא עלה בדעתי אפילו לשנייה אחת לוותר על מניין ולהתפלל ביחידות, להיפך, שמחתי, שהקב"ה נתן לי את ההזדמנות להוכיח במעשיי, שאני מוכן לעשות הכל בשביל להתפלל במניין אף במסירות נפש".

"מדובר למעשה בהקרבת שעות יקרות של כתיבה (מקור פרנסתי), וכן נסיעה הלוך וחזור, עלות דלק של נסיעה הלוך וחזור, ויתור על שעות שינה ועליי יהיה להקדים קום לתפילת שחרים במניין וכו'. אולם כל אלו לא מנעו ממני לבצע את רצוני. וממחשבה למעשה, קמתי, יצאתי 'ממקום עבודתי', נכנסתי לרכבי ונסעתי ללא עצלות והגעתי לבני-ברק וזכיתי להתפלל במניין. בשל השעה המאוחרת בה נסעתי, לא מצאתי לנכון להתקשר לביתי ולהודיע, שאני נוסע להתפלל בבני-ברק".

"בדרך חזרה מתקבלת שיחת טלפון בנייד! לא ידעתי מה לחשוב בשל השעה המאוחרת ובשל העובדה כי המאורע התרחש כשברקע מלחמה מתמשכת ברצועת עזה. עם חששות אני עונה לשיחת הטלפון ואני שומע מהצד השני קול בכי חנוק מבני משפחתי. "מ. אתה חי? נושם? מדבר? מ., היכן אתה? כולם מחפשים אחריך!".

"מי הם המחפשים אחריי, למה מחפשים אחריי, מה עשיתי? מה קרה? מה העניין?", שאלתי בתימהון בסדרת שאלות ספונטניות. ובתגובה לשאלותיי אמרו לי: "דע לך, מהחדר במבנה בו אתה כותב ועובד- לא נשאר כלום, הכל נהרס לחלוטין!".

"לשאלתי, כיצד אירע הדבר סופר לי כי אחד מהטילים הקטלניים ביותר (מדובר בטיל מסוג גראד שרבים ממנו נורו באותה תקופה ל"ע מרצועת עזה לעברנו בטווח העלול להגיע עד 40 קילומטרים ומצוידת בראשי קרב נגד אדם הכוללות רסס בצורת אלפי גולות מתכת במטרה לגרום למספר נפגעים מקסימאלי ולהגביר את הנזק בקרב בני-האדם הנמצאים באיזור הפיצוץ של הרקטה ובחסידי שמים מרובים הבורא שמר עלינו מכל משמר)".

"ו'כִּיפֹת בַּרְזֶל', שהייתה אמורה לנטרל את הטיל ולפגוע בו בעודו באוויר לא הצליחה לבצע את המשימה והטיל פגע פגיעה ישירה ונחת בתוך החדר, שבו אתה כותב, ובו אתה נמצא באופן קבוע בכל לילה בשעה הזאת. החדר נהרס כליל עד הייסוד. למשמע הרעש העצום יצאנו ובראותנו מה אירע לחדר- חששנו מאוד לגורלך, שכן לא ידענו מה מצבך, חיפשנו אותך בכל מקום, אבל לא מצאנו אותך! וחששנו, כי קרה הדבר 'הנורא מכולם'".

"סיפורתי להם, שנסעתי להתפלל ערבית במניין בבני-ברק, וזה מה שהציל את חיי. הגעתי למקום בתוך כמחצית השעה, מחוץ למבנה התגודדו שכנים, חברים, שוטרים, וכבאים ומי לא. ברגע שיצאתי מהרכב לכיוון המבנה שפעם היה קיים, כל הסובבים היו נרעשים, ונרגשים לראות אותי, חי וקיים ללא פגע, ממש תחיית המתים! היו כאלו שכבר הספידו אותי, לאחר שלא מצאו אותי במבנה והסיקו את מסקנותיהם. אכן, תפילה בציבור, שהצילה אותי ממוות לחיים!".

הרב שבתי בן אסתר יאטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
דינאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעידה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה



הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקות ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת נתון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעידה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יפה בת רבקה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעידה ז"ל